

Alfons Cattoir

Geboren op 07-07-1879 te Uitbergen

Overleden op 13-01-1964 te Uitbergen

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Een vroom landman is terug
bij zijn Heer gegaan.

Liefdevol aandenken aan
Mijnheer

ALFONS CATTOIR

weduwnaar van Mevrouw

ELISA VAN DE WIELE

geboren te Uitbergen, de 7 juli 1879 en aldaar
godvruchtig overleden de 13 januari 1964.

Versterkt door al de troostmiddelen van onze Moeder
de H. Kerk. — Lid van de confrérie van het H. Hart,

Toen Alfons heenging, lag op zijn gelaat de
rust en de vrede van de schone voleinding, de
glimlach van wie Gods woord mocht horen :
«goede en getrouwe dienaar, kom binnen in de
vreugde van uw Heer.»

Een lang leven heeft hij gewerkt en gezorgd
voor de zijnen, in den eenvoud en de stilte van
het dagelijks bestaan, mee met de gang van dagen
en seizoenen, in nooit falende goedheid, en
vriendschap en vrede met allen die hem kenden.

Hoe dikwijls trok hij met de «besace» op de
rug naar Frankrijk om te zorgen voor het dage-
lijks brood van vrouw & kinderen, om dan trouw
en tevreden terug te keren in zijn huisgezin.

Blij om de vreugden van het leven, verzoend
met ziekte en gedwongen rust, in de schaduw
van de naderende dood, aanvaardde hij dat alles

goed was, lijk de Voorzienigheid het schikte in
geloof en Godsbetrouwen.

Als opgeëiste heeft hij, evenals zoveel ande-
re, bittere dagen gekend : dagen van vurig ver-
langen naar zijn huiskring, dagen van beproeving
en verlatenheid; maar in zijn oude dagen heeft
hij ook de troost en de voldoening gekend van
een aangenaam en verzorgd familieleven.

Beminde kinderen en kleinkinderen, ik dank
God dat Hij mij zovele jaren heeft laten vertoe-
ven te midden van u. Ik bewaar de zoete gedach-
tenis van uw standvastige verkleefdheid & tedere
liefde, ik betrouw dat gij altijd het aandenken van
uw vader en grootvader zult bewaren in liefde.

Hebt dank vooral, beminde dochters, die
gedurende zo lange maanden mij hebt verzorgd
en getroost in mijn lijden. God beloont de kin-
deren die hunne ouders eren.

Vaartwel, gij allen die mij dierbaar zijt, ver-
geet mij niet in uw gebeden; heb ik u moeten
verlaten, de band onzer liefde is niet verbroken,
wij blijven verenigd in God, tot weerziens in den
Hemel.

Uw gebeden zijn een ware lachris voor de ziel
van onze duurzame overledene.

Wij danken U daarvoor van harte.

De familiën CATTOIR en VAN DE WIELE.

DR. D'HOOGHE BONTINCK OVERMEER